

ADVIES

CRB 2018-2800

Bestelbon voor autovoertuigen

Advies

Bestelbon voor autovoertuigen

Brussel
06.11.2018

Inbehandelingneming

Bij brief van 28 augustus 2018 heeft Vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, de heer Kris Peeters de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen (brc Onrechtmatige bedingen) om advies gevraagd over een voorontwerp van koninklijk besluit betreffende de bestelbon voor autovoertuigen.

De artikelen VI.85 en VI.88 WER vormen de rechtsbasis voor dit voorontwerp van koninklijk besluit. Artikel VI.85, eerste lid WER bepaalt dat, *“teneinde het evenwicht van de rechten en de plichten tussen partijen te verzekeren bij de verkoop van producten aan de consument of teneinde de eerlijkheid bij commerciële transacties te verzekeren, de Koning, bij een in ministerraad overlegd besluit, voor de sectoren van de professionele activiteit of voor de categorieën van producten die Hij aanwijst, het gebruik van bepaalde bedingen kan voorschrijven of verbieden in de overeenkomsten aangegaan tussen een onderneming en een consument.”* Op basis van artikel VI.85, tweede lid WER is het advies van de brc Onrechtmatige bedingen vereist vooraleer een besluit ter uitvoering van het eerste lid wordt voorgesteld.

Artikel VI.88, laatste lid WER bepaalt dat de Koning de vermeldingen kan vaststellen die op de bestelbon moeten voorkomen.

De termijn voor het uitbrengen van een advies bedroeg 2 maanden.

Het ontwerpadvies werd op 6 november 2018 goedgekeurd na een schriftelijke procedure van de brc Onrechtmatige bedingen, overeenkomstig artikel 7, derde lid van het huishoudelijk reglement van de brc Onrechtmatige bedingen.

Inleiding

Het voorontwerp van koninklijk besluit dat ter advies voorligt, beoogt het koninklijk besluit van 9 juli 2000 betreffende de vermelding van de essentiële gegevens en de algemene verkoopvoorwaarden op de bestelbon voor nieuwe autovoertuigen¹ te vervangen. Een aantal bepalingen uit dit koninklijk besluit zijn immers niet meer in overeenstemming met wetbepalingen, onder meer deze van de wet van 1 september 2004 betreffende de bescherming van consumenten bij verkoop van consumptiegoederen² en van boek VI van het Wetboek van economisch recht.

De minister wenst van de gelegenheid gebruik te maken een aantal andere wijzigingen door te voeren, onder meer:

- het afstemmen van de definitie van autovoertuigen op deze die wordt gebruikt in de wet van 11 juni 2004 tot beteugeling van bedrog met de kilometerstand van voertuigen³;
- de uitbreiding van het toepassingsgebied tot de verkoop van tweedehandsvoertuigen;
- het afschaffen van een aantal vormvereisten;
- het vereenvoudigen van de regels m.b.t. de verkoopvoorwaarden.

---

¹ BS 9 augustus 2000, 27300.

² BS 21 september 2004, 68384.

³ BS 5 juli 2004, 53787.

De Commissie voor Onrechtmatige Bedingen heeft op 8 december 1998 een [advies](#) uitgebracht over een voorontwerp van koninklijk besluit betreffende de bestelbon van nieuwe autovoertuigen⁴. Dit voorontwerp van koninklijk besluit heeft uiteindelijk geleid tot het koninklijk besluit van 9 juli 2000.

Op 28 september 2005 heeft de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen een ander [advies](#) uitgebracht over een voorontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 juli 2000⁵. Dit ontwerp van wijzigingsbesluit had toen reeds als doel de aanpassing van het koninklijk besluit aan het nieuwe wettelijke regime inzake de bescherming van de consument bij verkoop van consumptiegoederen, met name de wet van 1 september 2004. Er werd echter nooit uitvoering gegeven aan dit ontwerp van wijzigingsbesluit.

1 Algemene opmerkingen

De brc Onrechtmatige bedingen drukt zijn tevredenheid uit bij het voorontwerp van koninklijk besluit dat ter advies voorligt. In vergelijking met het huidige koninklijk besluit van 9 juli 2000 is dit voorontwerp veel consumentvriendelijker. Zo is bijvoorbeeld geen prijsherziening mogelijk, en is ook niet voorzien in een soepeler regeling van de leveringstermijn. Gelet op artikel VI.43 WER (maximale harmonisatie) kon de regeling van de leveringstermijn uit artikel 4, 1 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 immers ook niet behouden blijven.

De brc Onrechtmatige bedingen merkt niettemin op dat waar specifieke bepalingen van het voorontwerp van KB rechtstreeks verband houden met de wettelijke bepalingen van boek VI van het WER, een duidelijke verwijzing naar en aansluiting met de betrokken wettelijke bepalingen onontbeerlijk is. Er kan in dat opzicht bijvoorbeeld gewezen worden op artikel 2, 14° en de artikelen 5, § 2, 2° en 3° van het voorontwerp van KB.

Niettemin formuleert de brc Onrechtmatige bedingen in wat volgt een aantal specifieke opmerkingen bij de verschillende artikels uit het voorontwerp van koninklijk besluit. Hierbij valt op dat een aantal opmerkingen uit de vroegere adviezen van de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen ook nu nog steeds gelden met betrekking tot dit voorontwerp. Deze en andere opmerkingen zullen in concreto besproken worden bij de artikelsgewijze bespreking van het voorontwerp van koninklijk besluit. Zo stelt de brc Onrechtmatige bedingen zich een aantal keer de vraag of een bepaling eerder thuishoort bij de gegevens op de bestelbon (artikel 2), dan wel bij de verkoopvoorwaarden (artikel 5).

De brc Onrechtmatige bedingen merkt verder op dat geen Verslag aan de Koning werd toegevoegd aan dit voorontwerp van koninklijk besluit, en dit in tegenstelling tot bij het koninklijk besluit van 9 juli 2000. De brc Onrechtmatige bedingen betreurt dit, gelet op het feit dat een Verslag aan de Koning een belangrijk hulpmiddel zou vormen bij de interpretatie van de bepalingen van het koninklijk besluit.

---

⁴ C.O.B. 6.

⁵ C.O.B. 18.

2 Artikelsgewijze bespreking

2.1 Artikel 1: Personeel toepassingsgebied

Artikel 1 viseert de verkoop van een autovoertuig door een *onderneming*.

De brc Onrechtmatige Bedingen merkt op dat beter verduidelijkt zou worden dat het koninklijk besluit van toepassing is op ondernemingen die als maatschappelijk doel de verkoop van autovoertuigen hebben. Tenzij dit de bedoeling is, is het koninklijk besluit omwille van de in het ontwerp gebruikte formulering van toepassing op alle ondernemingen en dus bijvoorbeeld ook op de kleine onderneming die haar afgeschreven voertuig verkoopt aan een consument.

De brc Onrechtmatige bedingen is tevreden dat het voorontwerp van koninklijk besluit eveneens betrekking heeft op tweedehandsvoertuigen, en dit in tegenstelling tot het huidige koninklijke besluit van 9 juli 2000, dat enkel betrekking heeft op nieuwe autovoertuigen. Hiermee wordt tegemoetgekomen aan een eerdere opmerking van de Commissie voor Onrechtmatige bedingen in haar advies nr. 18⁶.

De brc Onrechtmatige bedingen gaat verder akkoord met de afstemming van de definitie van autovoertuigen op de definitie in artikel 2, 1° van de wet van 11 juni 2004 tot beteugeling van bedrog met de kilometerstand van voertuigen.

2.2 Artikel 2: Gegevens op de bestelbon

Artikel 2 bepaalt de gegevens die de bestelbon minstens moet vermelden.

Artikel 2, 4°

De brc Onrechtmatige bedingen merkt op dat, in vergelijking met artikel 3, 4° a) van het koninklijk besluit van 9 juli 2000, in artikel 2, 4° a) van het voorontwerp van koninklijk besluit geen sprake meer is van een beschrijving van de kleurencode van het voertuig. De brc Onrechtmatige bedingen acht het aangewezen dit opnieuw toe te voegen.

[Volgens de brc Onrechtmatige bedingen verdient het verder aanbeveling in artikel 2, 4°, d) of in een nieuw artikel 2, 4°, e) van het voorontwerp van koninklijk besluit, wat betreft de verkoop van een tweedehandsvoertuig, toe te voegen dat ook de historiek (voorgeschiedenis) van het voertuig moet worden weergegeven, zodat de consument op de hoogte is van de gebeurtenissen die zich met het voertuig hebben voorgedaan.]

Artikel 2, 11°

Hieraan moet worden toegevoegd: “en in voorkomend geval, de vermelding van het feit dat de leveringstermijn essentieel is voor de consument”.

Als de leveringstermijn essentieel is voor de consument en de onderneming kan niet leveren binnen deze termijn, dan heeft de consument het recht om de overeenkomst onmiddellijk te beëindigen. Het is dan ook belangrijk om dit uitdrukkelijk te stipuleren op de bestelbon of het verkoopdocument.

---

⁶ C.O.B. 18, 5.

Artikel 2, 12°

Artikel 2, 12° bepaalt dat op de bestelbon “de duur van de wettelijke garantietermijn” moet worden opgenomen.

Volgens de brc Onrechtmatige bedingen is deze bepaling echter onvoldoende duidelijk. Welke termijn wordt hiermee immers bedoeld? De brc Onrechtmatige bedingen verwijst hierbij opnieuw naar het vroegere advies van de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen⁷. Zo bepaalt artikel 1649quater, §1 B.W. dat de verkoper jegens de consument aansprakelijk is voor elk gebrek aan overeenstemming dat bestaat bij de levering van de goederen en dat zich manifesteert binnen een termijn van twee jaar te rekenen vanaf voornoemde levering. Voor tweedehandsgoederen kunnen de verkoper en de consument een kortere termijn dan twee jaar overeenkomen zonder dat die termijn korter dan één jaar mag zijn. Daarnaast is er ook nog:

- De verjaringstermijn van één jaar vanaf de vaststelling van het gebrek voor het instellen van een rechtsvordering, zonder dat deze termijn voor het einde van de termijn van twee jaar mag verstrijken: artikel 1649quater, § 3, B.W.;
- Het weerlegbaar vermoeden dat het gebrek bestond op het ogenblik van de levering bij een gebrek dat zich voordoet zes maanden na de levering: artikel 1649quater, § 4, B.W.

De brc Onrechtmatige bedingen is van mening dat ofwel alle relevante termijnen voor de wettelijke garantie vermeld moeten worden, ofwel enkel dient verwezen te worden naar het feit dat de bepalingen inzake wettelijke garantie van toepassing zijn.

Gelet op de doelstelling van een dergelijk KB, met name het garanderen van duidelijke informatie ten behoeve van de consument enerzijds en het nastreven van billijke contractvoorwaarden ten aanzien van de consument anderzijds, is een duidelijke informatieverstrekking omtrent de relevante termijnen inzake de wettelijke garantie belangrijk.

Artikel 2, 13°

Artikel 2, 13° bepaalt dat op de bestelbon eveneens moet worden opgenomen: “in voorkomend geval, een voldoende beschrijving van de commerciële garantie en de voorwaarden ervan, met vermelding van de identiteit van de persoon die deze garantie biedt.”

De brc Onrechtmatige bedingen is ook hier van mening dat deze bepaling te vaag is. Zoals reeds in het advies nr. 18⁸ was aanbevolen, zouden minstens de volgende essentiële gegevens van de commerciële garantie moeten worden vermeld:

- de omvang van de commerciële garantie;
- haar duur;
- tegen wie deze garantie kan worden ingeroepen;
- de overige voorwaarden ervan.

---

⁷ C.O.B. 18, 5-6.

⁸ C.O.B. 18,7.

Artikel 2, 14°

Deze bepaling moet louter verwijzen naar de regels van het boek VI Wetboek van economisch recht. De in het ontwerp gebruikte formulering stelt ten eerste een bijkomende vereiste ten opzichte van de bepalingen van het boek VI WER (“opvallende vermelding”). Deze vereiste kan niet worden toegevoegd, daar de regels opgenomen in het boek VI WER afkomstig zijn van de Richtlijn 2011/83/EU betreffende consumentenrechten (hierna richtlijn consumentenrechten). Deze richtlijn hanteert het principe van maximale harmonisatie zodat er geen vereisten, die niet worden opgelegd door de richtlijn, kunnen worden toegevoegd in nationale wetgeving. Ten tweede geeft de formulering van artikel 2, 14° de indruk dat enkel het herroepingsrecht belangrijk is in geval van een overeenkomst op afstand of van een buiten verkooppunten gesloten overeenkomst. Dit is echter niet het geval. Zo geldt er onder andere ook een omstandige informatieverplichting alsook een verplichting tot bevestiging van de overeenkomst. Vandaar de aanbeveling om te verwijzen naar de artikelen VI.45-VI.53 en VI.64-VI.74 WER.

Artikel 2, 15°

Artikel 2, 15° bepaalt dat op de bestelbon ook een opsomming wordt opgenomen van de documenten die aan de consument worden overgemaakt bij het ondertekenen van de bestelbon en bij de levering van het autovoertuig.

De brc Onrechtmatige bedingen acht dit zeker een nuttige toevoeging.

De brc Onrechtmatige bedingen merkt tevens op dat in het huidige koninklijk besluit, artikel 3, 13° en 14° uitdrukkelijk voorschrijven dat wordt verwezen naar de verkoopvoorwaarden, die de koper verklaart gelezen en aanvaard te hebben en waarvan hij erkent een exemplaar te hebben ontvangen, alsook de handtekening van de verkoper en de koper te laten voorafgaan door de met de hand geschreven vermelding “gelezen en goedgekeurd”.

De brc Onrechtmatige bedingen beveelt aan dit opnieuw op te nemen in dit voorontwerp.

Artikel 2, 16°

De brc Onrechtmatige bedingen merkt op dat in artikel 2, 16°, “of” vervangen moet worden door “en” (cf. de Franse tekst die wel correct is).

2.3 Artikel 3: Prijs

Dit artikel lijkt niet veel nut te hebben. Artikel 3, § 1 herneemt in feite wat al gestipuleerd is in artikel 2, 7° van het ontwerp. Het artikel 3, § 2 wordt beter ingevoegd in het artikel 2 bij 9°.

2.4 Artikel 4: Beschrijvend document tweedehandsvoertuig

De brc Onrechtmatige bedingen maakt geen opmerkingen bij artikel 4 van het voorontwerp van koninklijk besluit. Dit artikel bepaalt dat aan de bestelbon of het verkoopdocument dat slaat op een tweedehandsvoertuig, een document met een beschrijvende staat van het voertuig, zijn onderdelen en componenten moet worden toegevoegd, overeenkomstig de bijlage bij dit besluit.

2.5 Artikel 5: Verkoopvoorwaarden

Artikel 5, §1

De brc Onrechtmatige bedingen merkt eerst en vooral op dat “§1” ontbreekt vóór “de verkoopvoorwaarden waaronder de overeenkomst...”. Wat betreft deze precontractuele informatieverplichting omtrent de voorwaarden, vraagt de brc Onrechtmatige bedingen zich af of het wel zinvol is dit in het corpus zelf van het KB op te nemen. Indien deze precontractuele informatieverplichting in het koninklijk besluit blijft opgenomen, vraagt de brc Onrechtmatige bedingen om toe te voegen dat de verkoopvoorwaarden aan de consument moeten worden bezorgd ‘op een duurzame drager’.

Artikel 5, §2, 1°: prijs niet herzienbaar

Artikel 5, §2 bepaalt de gegevens die minstens in de verkoopvoorwaarden moeten worden opgenomen. Wat betreft de prijs, moet hier volgens artikel 5, §2, 1° in worden opgenomen dat de overeengekomen verkoopprijs niet herzienbaar is. Dit is een consumentvriendelijkere bepaling dan artikel 4, 2.2. van het koninklijk besluit van 9 juli 2000, dat voorschrijft dat de prijs herzienbaar is bij een leveringstermijn van langer dan vier maanden. De koper beschikt dan wel over de mogelijkheid om de overeenkomst te ontbinden.

Hoewel de niet-herzienbaarheid van de prijs een toepassing is van de normale principes, acht de brc Onrechtmatige bedingen het toch aangewezen dit uitdrukkelijk te vermelden, zodat de consument hiervan op de hoogte is.

Artikel 5, §2, 2°: leveringsdatum en 3°: terugbetaling voorschot en termijn voor terugbetaling bij ontbinding van de overeenkomst

Artikel 5, §2, 2° bepaalt dat wanneer het autovoertuig niet is geleverd op de uiterste leveringsdatum die is overeengekomen, de consument het recht heeft om:

- de overeenkomst onverwijld te beëindigen wanneer de leveringsdatum voor de consument essentieel is en dit als dusdanig is opgenomen in de bestelbon of het verkoopdocument;
- in de andere gevallen, een aan de omstandigheden aangepaste nieuwe leveringsdatum voor te stellen en, indien het autovoertuig bij het verstrijken van deze nieuwe termijn niet is geleverd, de overeenkomst onverwijld te beëindigen.

De brc Onrechtmatige bedingen acht dit een billijke regeling, die in overeenstemming is met artikel VI.43, §2 WER.

In artikel 5, §2, 3° wordt bepaald dat in de verkoopvoorwaarden moeten worden opgenomen: “de termijn waarbinnen de bedragen die de consument reeds heeft betaald, worden teruggestort bij beëindiging van de overeenkomst in toepassing van de bepalingen onder 2°, zonder dat deze termijn langer mag zijn dan veertien dagen.” De brc Onrechtmatige bedingen acht deze bepaling zeer abstract geformuleerd, en beveelt aan om aan deze bepaling toe te voegen dat de koper recht heeft op een aanvullende schadevergoeding, zoals nu in artikel 4,1.1. van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 is voorzien.

De zinsnede “zonder dat deze termijn langer mag zijn dan veertien dagen” moet worden geschrapt. Het verdient aanbeveling om het artikel VI.43 WER als zodanig te hernemen. Het artikel VI.43, § 3 voorziet ‘onverwijld’ terugbetaling. Een maximale termijn opleggen is niet mogelijk omdat ook deze bepaling afkomstig is van de richtlijn consumentenrechten en er dus in nationale wetgeving geen bijkomende vereisten mogen worden opgelegd.

Artikel 5, §2, 4°: overdracht van risico aan consument bij levering

In de verkoopvoorwaarden moet eveneens worden opgenomen: “het risico op schade aan het autovoertuig wordt aan de consument overgedragen bij zijn levering”.

De brc Onrechtmatige bedingen merkt op dat in artikel 4, 3. van het koninklijk besluit van 9 juli 2000, in overeenstemming met het advies van de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen⁹, sprake is van de “effectieve” levering, teneinde duidelijk te maken dat de consument enkel het risico moet dragen vanaf het moment waarop hij het autovoertuig fysiek in bezit heeft gekregen. De brc Onrechtmatige bedingen acht het daarom aangewezen ook in dit voorontwerp van koninklijk besluit te verduidelijken wat precies bedoeld wordt met “levering”.

Artikel 5, §2, 5°: overnameprijs tweedehandsvoertuig

Met betrekking tot de overnameprijs van een tweedehandsvoertuig, moet in de verkoopvoorwaarden worden opgenomen: “wanneer een voertuig van de consument wordt overgenomen, is de overnameprijs definitief, tenzij het voertuig niet meer voldoet aan de specifieke eisen die werden overeengekomen.”

De brc Onrechtmatige bedingen is van mening dat, aangezien er toch een beschrijvend document moet worden opgemaakt bij de verkoop van een tweedehandsvoertuig (artikel 4), er verwezen kan worden naar dat document voor wat eventuele gebreken betreft die niet werden beschreven en die een verandering in overnameprijs zouden kunnen rechtvaardigen. Volgens de brc Onrechtmatige bedingen zou hier zeker ook moeten worden toegevoegd dat, wanneer het over te nemen voertuig ingevolge het uitstel van levering vermindert in waarde, dan zulks voor rekening van de verkoper is.

Artikel 5, §2, 6° (schadebedingen: algemeen) en 7° (schadebedingen bij niet-tijdige inontvangstneming door de consument)

In het huidige koninklijk besluit van 9 juli 2000 is enkel een schadebeding voorzien bij niet-tijdige inontvangstneming door de consument (artikel 4, 1.2.), en niet een schadebeding voor niet-tijdige betaling door de consument, noch een schadebeding voor laattijdige levering.

Hoewel op een eerder vage en abstracte wijze geformuleerd, acht de brc Onrechtmatige bedingen het een goede zaak dat een algemene bepaling inzake schadebedingen werd opgenomen. Het verdient wel aanbeveling om dit te verduidelijken in het Verslag aan de Koning.

In artikel 5, § 2, 6° verdient het aanbeveling om het woord “voldoende” te schrappen. Dit kan aanleiding geven tot interpretatieproblemen.

In het huidige koninklijk besluit van 9 juli 2000 kunnen aan de consument geen kosten aangerekend worden wegens het niet in ontvangst nemen van het voertuig in geval van overmacht (artikel 4, 1.2 koninklijk besluit van 9 juli 2000). Het is aan te bevelen deze mogelijkheid opnieuw op te nemen in het voorontwerp.

---

⁹ C.O.B. 6, 11.

Artikel 5, §2, 8° Behoud wettelijke garantie bij herstelling buiten netwerk, en 9° Geen mogelijkheid tot uitsluiting verborgen gebreken

Artikel 5, §2, 8° bepaalt dat de wettelijke garantie behouden blijft wanneer de consument het autovoertuig volgens de instructies van de autofabrikant laat onderhouden of herstellen buiten het netwerk van door die autofabrikant erkende herstellende partijen.

Volgens de brc Onrechtmatige bedingen is dit in overeenstemming met de aanvullende richtsnoeren van de Europese Commissie van 28 mei 2010 betreffende verticale beperkingen in overeenkomsten voor de verkoop en herstelling van motorvoertuigen en voor de distributie van reserveonderdelen voor motorvoertuigen¹⁰. Deze richtsnoeren verplichten de fabrikanten om ook aan niet-erkende verdelers o.m. de nodige wisselstukken ter beschikking te stellen. Het invoeren van een restrictie dat herstellings- en onderhoudswerkzaamheden uitsluitend binnen de erkende herstellingsnetwerken mogen uitgevoerd worden, zou volgens randnummer 69 van de aanvullende richtsnoeren in strijd met het EU-mededingingsrecht worden geacht¹¹.

Artikel 5, §2, 9° bepaalt dat de onderneming zich niet kan bevrijden van haar aansprakelijkheid voor verborgen gebreken van het autovoertuig. De brc Onrechtmatige bedingen is van mening dat deze bepaling eerder haar plaats heeft bij de gegevens die op de bestelbon vermeld moeten worden, meer bepaald bij de duur (en beschrijving) van de wettelijke garantietermijn (artikel 2, 12°). Bovendien verdient het aanbeveling de herinnering aan de toepasselijkheid van verborgen gebreken op een positieve manier te formuleren. Bijvoorbeeld: "een herinnering aan de regels inzake verborgen gebreken".

Art. 5, §2, 10° Contactgegevens onderneming voor eventuele klacht en art. 5, 11° Contactgegevens van de gekwalificeerde entiteit, wanneer de onderneming tot bemiddeling wil overgaan bij een gekwalificeerde entiteit

Volgens de brc Onrechtmatige bedingen zouden beide bepalingen eerder bij de gegevens op de bestelbon (artikel 2) moeten worden opgenomen.

Bevoegde rechtbank

De brc Onrechtmatige bedingen merkt op dat, in tegenstelling tot in het koninklijk besluit van 9 juli 2000, in het voorontwerp van koninklijk besluit niet is voorzien dat in de verkoopvoorwaarden een bepaling over de bevoegde rechtbank moet worden opgenomen.

De brc Onrechtmatige bedingen beveelt aan toch een dergelijke bepaling op te nemen, gelet op artikel VI.83, 23° WER. Indien het beding tot aanduiding van de bevoegde rechtbank in overeenstemming is met één de mogelijkheden in artikel 624, 1°, 2° en 4° van het Gerechtelijk Wetboek, is dit reeds voldoende om niet onrechtmatig te zijn.

2.6 Artikel 6 tot en met 9

De brc Onrechtmatige bedingen heeft geen opmerkingen bij de artikelen 6 tot en met 9.

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:138:0016:0027:NL:PDF>.

¹¹ zie onder meer : [Veelgestelde vragen \(FAQ\) over de toepassing van de EU-antitrustregels in de motorvoertuigensector](#), Europese Commissie, 27 augustus 2012.